

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

L Ē M U M S

Rīgā 2020.gada 25.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs

rakstveida procesā izskatot SIA “Tele2” pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2020.gada 29.maija lēmuma Nr.3.2.-1/5132/K-188 atcelšanu,

konstatēja

[1] SIA “Tele2” (turpmāk – pieteicēja) 2020.gada 29.un 30.aprīlī nosūtīja klientiem paziņojumu, kurā informēja, ka tiem tiek nodrošināta iespēja lietot bezlimita internetu telefonā, piemaksājot pie rēķina 2,5 *euro*.

Izvērtējot minēto paziņojumu un saistībā ar to saņemtās sūdzības, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – Centrs) 2020.gada 29.maijā pieņēma lēmumu Nr.3.2.-1/5132/K-188 “Par pagaidu noregulējumu par negodīgā komercprakses izbeigšanu” (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolemts uzlikt pieteicējai tiesisko pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi, aizliedzot pieteicējai bez patērētāju aktīvi un nepārprotami sniegtas piekrišanas veikt pakalpojuma sniegšanu un pieprasīt tā apmaksu. Lēmumā noteikts, ka tas ir spēkā līdz tas tiek atcelts vai grozīts vai līdz stājas spēkā Centra galīgais lēmums. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Paziņojums nosūtīts vairāk nekā 100 000 patērētāju. Patērētāji saņemto pakalpojumu uztvēruši kā papildu maksas pieprasīšana par nepasūtītu pakalpojumu. No patērētāju sūdzībām izriet, ka izpildot pieteicējas nosūtītajā īsziņā norādīto, ilgstoši patērētājs

nesaņem apstiprinājumu īsziņu, ka ir izdevies atteikties no pakalpojuma. Savukārt arī tad, kad patērētājs saņem no pieteicējas apstiprinājumu īsziņu, patērētājiem lietojot savu kontu pieteicējas pašapkalpošanās portālā, patērētāji joprojām tiek informēti par pieslēgto pakalpojumu.

[1.2] Visos gadījumos, kad patērētāji vērsušies ar sūdzībām Centrā, norādīts, ka viņi nav lūguši pieteicēju pieslēgt esošajam tarifu plānam pakalpojumu, kas nodrošina bezlimita interneta izmantošanu par papildus samaksu.

[1.3] Pieslēgtais pakalpojums neaizvieto esošo ar patērētāju noslēgto elektronisko sakaru līguma priekšmetu un maksu, bet kampaņas veidā bez patērētāja aktīvi dotas piekrišanas maina esošā līguma priekšmetu un cenu laika periodā no 2020.gada 1.jūnija līdz 2020.gada 31.decembrim. Pakalpojums pēc būtības ir vērtējams kā esošā līguma papildu pakalpojums, kurš īslaicīgi groza līguma priekšmetu un cenu un no kura atteikšanās nerada esošā līguma izbeigšanas sekas.

[1.4] Pakalpojums pēc būtības ir vērtējams kā esošā līguma papildu pakalpojums, kurš īslaicīgi groza līguma priekšmetu un cenu, un atteikšanās no kura nerada esošā līguma izbeigšanas sekas.

[1.5] Pakalpojums lielai daļai pieteicējas klientu ir pieslēgts automātiski, nesaņemot patērētāju aktīvi sniegtu gribas izteikumu. Patērētājiem, kuriem interneta piekļuves pakalpojuma datu apjoma patēriņš martā bija minimāls vai nebija vispār, ir jāveic aktīvs gribas izteikumam, proti, jānosūta īsziņa, lai pieteiktos pakalpojumam.

[1.6] Patērētājam veicot atteikšanos no pakalpojuma, esošais elektronisko sakaru pakalpojumu līgums netiek izbeigts, bet gan darbojas atbilstoši līguma priekšmetam un cenai, kas bija spēkā iepriekš.

[1.7] Pakalpojums ir jauns, īslaicīgs un no pieteicējas vienpusējas gribas atkarīgs pakalpojums, kas nav paredzēts ar patērētājiem noslēgtajos elektronisko sakaru pakalpojumu līgumos.

[1.8] Pieteicēja, automātiski uzsākot sniegt patērētājam jaunu pakalpojumu par papildu maksu, patērētājam neizdarot par to pasūtījumu, ir pārkāpusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.panta trešajā daļā noteiktās patērētāja tiesības. Pieteicējas rīcība ir pretrunā patērētāju tiesību principam, kurš aizliedz pieprasīt samaksu par precēm vai pakalpojumiem, kuri nav pasūtīti. Pieteicējas rīcība skar vai var skart lielu skaitu patērētāju. Komerctrakstus raksturs norāda uz masveidīgu un automātiski veiktu rīcību. Pieteicēja īsteno negodīgu komercpraksi, kas būtiski negatīvi ietekmē vai var ietekmēt daudzu patērētāju ekonomisko rīcību.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Lēmums ir pamatots ar kļūdainu pieņēmumu, ka pieteicēja paziņotie tarifu plānu grozījumi esot uzskatāmi par negodīgu komercpraksi, kas izpaudusies kā patērētāju nepieprasīta pakalpojuma uzspiešana. Pieteicējas veiktās darbības nav patērētāju nepieprasīta pakalpojuma sniegšana, bet gan Elektronisko sakaru likuma 20.panta 2.punkta un 23.panta trešās daļas normu prasībām atbilstoša līguma grozīšana.

[2.2] Paredzēto tarifu plānu būtība ir uz laiku no 2020.gada 1.jūnija līdz 2020.gada 31.decembrim mobilo datu pārraides pakalpojumu limitu atcelšana, vienlaikus paaugstinot abonēšanas maksu par 2,5 *euro* mēnesī. Līguma grozījumi paredzēja iespēju patērētājiem atteikties no tarifu plānu grozījumiem, saglabājot esošo tarifu plānu bez izmaiņām. Līguma

grozījumi neattiecās uz tiem abonentiem, kuri mobilo datu pārraides pakalpojumus neizmantoja nemaz vai izmantoja minimāli.

[2.3] Pieteicējas mērķis, veicot līguma grozījumus, bija operatīvi reaģēt uz notiekošām izmaiņām elektronisko sakaru pakalpojumu lietošanas paradumos, kas īpaši attiecināms uz interneta patēriņa vispārējo pieauguma *Covid-19* izplatības dēļ. Pieteicēja secināja, ka patērētāji sāka izmantot internetu telefonā ar lielāku datu patēriņu. Analizējot patērētāju datu patēriņu, pieteicēja konstatēja, ka jaunajos apstākļos patērētāji savas interneta lietošanas vajadzības nevar apmierināt ar viņu izvēlēto tarifu plānu datu apjomu. *Covid-19* pandēmijas laikā pieteicēja pēc savas iniciatīvas no 2020.gada 1.marta atcēla datu patēriņi ierobežojumus visiem tarifu plāniem, kuri saturēja ierobežotu datu patēriņa limitu, par to nepiemērojot nekādu papildu maksu. Tomēr tik ievērojamam pakalpojuma apjoma pieaugumam neprognozēti īsā termiņā ir jāvelta būtiski elektronisko sakaru tīkla resursi bez atbilstošiem ieņēmumiem. Tāpēc pieteicēja pieņēma lēmumu veikt grozījumus tarifu plānos, atceļot datu patēriņa ierobežojumu un nosakot maksas palielinājumu pie attiecīgā tarifa plāna.

[2.4] Pieteicēja nepiekrīt, ka ir pārkāptas patērētāju tiesības. Pieteicēja uzskata, ka tā atbilstoši Elektronisko sakaru likumam var vienpusēji grozīt ar abonentu noslēgto elektronisko sakaru pakalpojuma līgumu noteikumus, ievērojot divus priekšnoteikumus. Pirmkārt, informējot abonentu vismaz vienu mēnesi iepriekš un, otrkārt, nodrošinot abonentam tiesības izbeigt līgumu bez līgumsoda piemērošanas. Attiecībā uz elektronisko sakaru pakalpojuma līgumiem likumdevējs ir izdarījis izņēmumu no vispārējās kārtības, paredzot atvieglotu līguma grozīšanas kārtību – vienpusēju elektronisko sakaru komersanta paziņojumu, kura noraidīšana iespējama ar abonenta noteiktu gribas izteikumu.

[2.5] Pieteicēja nepiekrīt Centra argumentam saistībā ar to, ka abonentu atteikšanās no pakalpojumiem nerada esošā līguma izbeigšanas sekas. Abonentu tiesības piekrist vai nepiekrīst paziņotajiem līguma grozījumiem un tiesības izbeigt elektronisko sakaru pakalpojuma līgumu pastāv uz Elektronisko sakaru likuma 23.panta trešās daļas pamata.

[2.6] Lēmums ir balstīts uz neatbilstošu faktiskās situācijas juridisko vērtējumu, kļūdaini uzskatot, ka pieejamā mobilo datu pārraides apjoma palielinājums, atceļot apjoma limitus, uzskatāms par jaunu pakalpojumu. No vienas puses, Centrs pieteicējai pārmet patērētāju nepieprasīta pakalpojuma sniegšanu, bet no otras puses, konstatē ar patērētāja noslēgta līguma grozīšanu, ko jau iepriekš minēto iemeslu dēļ pieteicēja kā elektronisko sakaru komersants, ievērojot likuma noteikumus, ir tiesīga brīvi darīt. Elektronisko sakaru likuma 23.panta trešā daļa elektronisko sakaru komersantam ļauj grozīt “līguma nosacījumus”.

[2.7] Pieteicējas paziņojums par elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu grozījumiem nekādā veidā netraucē un neietekmē abonenta tiesības izbeigt līgumu, ja abonents nepiekrīt līguma grozījumiem. Pieteicēja saviem abonentiem vienmēr ir nodrošinājusi tiesības izbeigt elektronisko sakaru pakalpojumu līgumus. Pieteicējas noslēgtie līgumi abonentiem paredz faktiski neierobežotas tiesības jebkurā laikā pēc saviem ieskatiem bez līgumsoda nekavējoties izbeigt noslēgto elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu, neatkarīgi no tā, vai līguma noteikumi tiek grozīti vai netiek grozīti. Pieteicējas paziņotie tarifu plānu (elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu) grozījumi ir jāvērtē kā esošo līgumu grozījumi, nevis kā jauns vai atšķirīgs pakalpojums.

[3] Centrs lietā sniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt. Paskaidrojumus, papildus Lēmumā norādītajiem argumentiem paskaidro

turpmāk minēto.

[3.1] Patērētājs ir atbrīvots no jebkādas atlīdzības par nepasūtītām precēm vai pakalpojumiem. Patērētāja nereaģēšana uz piedāvātajiem pakalpojumiem vai precēm nav atzīstama par piekrišanu piedāvātajam pakalpojumam. Papildus maksas pakalpojuma pieslēgšana esošā līguma ietvaros ir tiesiska tikai tad, ja saņemta skaidri pausta patērētāja piekrišana.

[3.2] Pakalpojums pēc būtības vērtējams kā papildus pakalpojums, kurš īslaicīgi groza līguma priekšmetu un cenu.

[3.3] Komerccprakses raksturs norāda uz tūlītēja un būtiska kaitējuma patērētāju kolektīvajām ekonomiskajām interesēm risku.

[4] Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 18.pants noteic, ja uzraudzības iestādei ir pamats uzskatīt, ka pārkāpts negodīgas komercprakses aizliegums un šis pārkāpums var radīt tūlītēju un būtisku kaitējumu konkrētas patērētāju grupas ekonomiskajām interesēm, tā ir tiesīga pieņemt šā likuma 15.panta astotās daļas 2. vai 3.punktā minēto lēmumu kā pagaidu noregulējumu. Lēmums par pagaidu noregulējumu ir spēkā no tā paziņošanas brīža līdz brīdim, kad tas ar uzraudzības iestādes lēmumu tiek atcelts vai grozīts vai kad stājas spēkā uzraudzības iestādes galīgais lēmums.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 15.panta astotās daļas 2. un 3.punkts noteic, ja uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt lēmumu ar kuru nosaka komercprakses īstenotājam pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi vai aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 19.panta trešā daļa noteic, ka pieteikumu par uzraudzības iestādes lēmumu par pagaidu noregulējumu tiesa izskata rakstveida procesā 14 dienu laikā. Tiesas lēmums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka Centrs pirmšķietami novērtē pārkāpuma būtību, raksturu un ietekmi un, nepieciešamības gadījumā, pieņem pagaidu risinājumu līdz jautājums tiks izlemts pēc būtības ar galīgo administratīvo aktu. Iestāde un tiesa vērtē jautājumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu lietā saīsinātā laika posmā, pamatojoties uz tiem pierādījumiem un apsvērumiem, kurus objektīvi šajā laikā ir iespējams iegūt.

[5] Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse.

Savukārt Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 1.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka jebkura fiziskā vai juridiskā persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita fiziskā vai juridiskā persona, kas rīkojas komercprakses īstenotāja vārdā vai uzdevumā, ir komercprakses īstenotājs.

Pieteicējas rīcība, plānojot no 2020.gada 1.jūnija lielai daļai klientu mainīt tarifu plānu, pieslēdzot bezlimita interneta pakalpojumu un nosūtot patērētājiem par to informāciju, ir uzskatāma par komercpraksi Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma izpratnē, bet

pieteicēja par minētās komercprakses īstenošanu.

[6] Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā noteikts, ka komercprakse ir negodīga, ja tā neatbilst profesionālajai rūpībai un negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt tāda vidusmēra patērētāja vai tādas vidusmēra patērētāju grupas ekonomisko rīcību, kam šī komercprakse adresēta vai ko tā skar.

Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 6.pants noteic, ka komercpraksi uzskata par profesionālajai rūpībai neatbilstošu, ja tā netiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs var pamatoti sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispāratzītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam.

Saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 7.panta pirmo daļu, par patērētāja ekonomisko rīcību būtiski negatīvi ietekmējošu uzskata tādu komercpraksi, kura būtiski mazina patērētāja iespēju pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu un kuras rezultātā patērētājs var pieņemt tādu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu, kādu citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 7.panta otrās daļas 1.punktu, par patērētāja pieņemtu lēmumu par rīcību saistībā ar darījumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmumus iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības.

Ja komercprakses ietekmē patērētājs pieņem lēmumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, kā arī pieņem lēmumu iegādāties to uz konkrētiem noteikumiem, un konkrētā patērētāja rīcība ir atzīstama par komercprakses sekām, kuras ietvaros var tikt ietekmēta patērētāja ekonomiskā rīcība. Vienlaikus uz patērētāja lēmumu saistībā ar darījumu ir attiecināma tā izvēle un rīcība attiecībā uz likumiskajām tiesībām, piemēram tiesībām uz izvēles brīvību un viņa izteiktās gribas ievērošanu.

No minētajām tiesību normām secināms, ka pie secinājuma, ka pieteicēja ir veikusi negodīgu komercpraksi, var nonākt, izvērtējot pieteicējas rīcību kopumā pēc tās jēgas un mērķa, ne tikai formāli.

Savukārt Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka komercprakse var tikt uzskatīta par negodīgu tikai tad, ja ir izpildīts dubults nosacījums: pirmkārt, tai ir jābūt pretrunā profesionālās rūpības prasībām, un, otrkārt, attiecībā uz produktu būtiski jā kropļo vai jāvar būtiski kropļot vidusmēra patērētāja saimniecisko rīcību. Saskaņā ar šīs direktīvas preambulas 18.apsvērumu novērtējuma kritērijs ir pietiekami labi informēts, kā arī pietiekami vērtīgs un piesardzīgs vidusmēra patērētājs, ievērojot sociālos, kultūras un valodas faktoros (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2016.gada 7.septembra sprieduma lietā Nr.C-310/15 32.punktu*).

Vienlaikus par godīgu tiek uzskatīta komercprakse, kas tiek veikta ar tāda līmeņa prasmi un rūpību, ko patērētājs pamatoti var sagaidīt un kas atbilst attiecīgajā saimnieciskās vai profesionālās darbības jomā vispāratzītai godīgai tirgus praksei un labas ticības principam. Tādējādi ir nepieciešams izvērtēt, kā tiek īstenota pieteicējas komercprakse.

[7] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka stājoties līgumattiecībās ar pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, patērētājam jādod iespēja pilnībā realizēt savu izvēli un gribu, iegādājoties tieši tādu preci vai saņemot tieši tādu pakalpojumu, kādu patērētājs vēlas, izņemot likumā noteiktos ierobežojumus. Pārdevēja vai pakalpojuma

sniedzēja pienākums ir respektēt šo gribu. Izvēle un griba paužama līguma noteikumos, vai arī tai jābūt redzamai pēc lietas apstākļiem.

Minētā panta trešā daļa noteic, ka patērētājam nav pienākuma pieņemt precī vai pakalpojumu un samaksāt cenu vai citu maksājumu par precī vai pakalpojumu, ja prece ir piegādāta vai pakalpojums sniegts, patērētājam neizdarot pasūtījumu. Ja patērētājs neatbild uz šādu pasūtījumu, tas nenozīmē, ka viņš pasūtījumam piekrīt.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punktā noteikts, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

No minētajām tiesību normām secināms, ka patērētāja griba iegādāties precī vai pakalpojumu izsakāma skaidri un nepārprotami. Pasīva patērētāja rīcība nav uzskatāma par piekrišanu preces vai pakalpojuma iegādei.

[8] Pieteicēja 2020.gada 17.jūnija vēstulē tiesai sniegusi informāciju, ka tarifu plānu lietotājiem, kuriem tika adresēts paziņojums par strīdus izmaiņām, maksa par datu pārraides pakalpojumu nav izdalīta. Visi abonenti, uz kuriem attiecas izmaiņas, izmanto kompleksu pakalpojumu, kas sastāv no daudzām komponentēm (balss telefonijas, īziņām, numura noteikšanas pakalpojuma, mobilo datu pārraides).

Pieteicēja 2020.gada 29.un 30.aprīlī nosūtīja klientiem paziņojumu ar tekstu: *“Sveicināti! Šobrīd pieeja mobilajam internetam ir ļoti svarīga. Tādēļ esam papildinājuši Tavu tarifu plānu un dodam Tev iespēju no jūnija līdz gada beigām Latvijā lietot bezlimita internetu telefonā, piemaksājot pie ikmēneša rēķina tikai 2,50 EUR. Ja nevēlies šo iespēju izmantot, sūti īsziņu ar tekstu STOP uz 1681. Ja atteiksies, piedāvājums vairs nebūs pieejams. Maijā turpini lietot bezlimita internetu bez maksas”*.

Pieteicēja klientiem izplatījusi šādu informāciju par plānotajām izmaiņām:

Abonentiem, kas uz 30.04.2020. izmanto šo tarifu plānu, tas tiks grozīts no 2020. gada 1. jūnija līdz 2020. gada 31. decembrim, to papildinot ar “Bezlimita internets Latvijā” par papildu maksu 2,50 EUR/mēn. Papildu maksa tiks aprēķināta sākot ar 01.06.2020.

Ja martā no numura bija izmantots internets, pakalpojums ir pieslēgts automātiski maijā un būs pieejams līdz 31.12.2020. Ja numura interneta patēriņš martā bija ļoti minimāls (ne vairāk kā 100 MB) vai nebija vispār, pakalpojumam var pieteikties, sūtot kodu START uz numuru 1681 vai Mans Tele2, sadaļā Komplimenti.

Ja numuram ir pieslēgts šis pakalpojums un pēc 01.05.2020. Abonents nomaina tarifu plānu uz zemākas vērtības tarifu plānu, “Bezlimita internets Latvijā” tiek atslēgts un vēlreiz to pieslēgt nebūs iespējams. Piemēram, ja 30.04.2020. Abonents izmantoja tarifu plānu 15 GB un maijā nomainīja tarifu plānu uz 5 GB. Tāpat šo pakalpojumu atkārtoti nevar pieslēgt arī tad, ja Abonents pakalpojumu “Bezlimita internets Latvijā” ir atslēdzis.

Piedāvājums saglabājas, ja tarifu plānu maina uz lielākas vērtības tarifu plānu, piemēram, no tarifu plāna 5 GB uz 15 GB.

Abonents var atteikties no tarifu plāna izmaiņām līdz 31.05.2020. vai atteikties no pakalpojuma “Bezlimita internets Latvijā” jebkurā pakalpojuma izmantošanas periodā, sūtot īsziņu ar kodu “STOP” uz numuru 1681 vai atslēdzot “Bezlimita internets Latvijā” Mans Tele2 sadaļā “Mani pakalpojumi”.

No pieteicējas sniegtās informācijas un minētajiem paziņojumiem secināms, ka pakalpojums tika automātiski aktivizēts un pakalpojuma cena tika pievienota līdzšinējai pakalpojuma cenai. No paziņojumiem secināms, ka klientam jāveic aktīvas darbības, lai atteiktos no šāda pakalpojuma. Attiecīgi nav pausta skaidra patērētāja griba konkrēto pakalpojumu izmantot. Rezultātā var izveidoties situācija, ka pieteicēja apņēmusies sniegt pakalpojumu, kuru klients nemaz nav vēlējies pasūtīt. Šāda kārtība ir pieteicējas, nevis klienta interesēs. Tiesa uzskata, ka šāda izmaiņas ir pretējas Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajam, ka jānodrošina patērētājam iespēja paust savu gribu un rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

[9] Pieteicēja norāda, ka tā veikusi tarifu un pakalpojuma izmaiņas atbilstoši Elektronisko sakaru likuma regulējumam.

Saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 20.panta 2.punktu elektronisko sakaru komersantam ir tiesības noteikt elektronisko sakaru pakalpojumu tarifus saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Saskaņā ar Elektronisko sakaru likuma 23.panta trešo daļu abonentam ir tiesības izbeigt elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu bez līgumsoda piemērošanas, ja abonents saņēmis elektronisko sakaru komersanta paziņojumu par līguma nosacījumu grozījumiem, bet tiem nepiekrīt. Elektronisko sakaru komersants informē abonentu par līguma nosacījumu grozījumiem un tiesībām izbeigt līgumu bez līgumsoda piemērošanas ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms līguma nosacījumu grozījumu spēkā stāšanās dienas.

No minētajām tiesību normām secināms, ka elektronisko sakaru komersantam ir tiesības grozīt noslēgtā līguma par elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanu nosacījumus par to paziņojot vienu mēnesi iepriekš, savukārt abonentam šādā gadījumā, ja viņš nepiekrīt izmaiņām, ir tiesības atkāpties no līguma.

Ņemot vērā pieteicējas sniegto informāciju, ka klientiem piedāvāts saņemt pakalpojumu paketi, kas sastāv no vairākām daļām, secināms, ka iepriekš klienti tarifu plānu izvēlējās, izsverot viņiem būtiskākās tarifu plāna sastāvdaļas un cenas attiecību. Ja pieteicēja izmaina tarifu plānā iekļauto pakalpojumu cenu vai pakalpojumu parametrus, abonentam ir tiesības izlemt, vai turpināt izmantot pieteicējas piedāvāto pakalpojumu. Ja klients nepiekrīt izmaiņām, abonents var atkāpties no līguma.

Savukārt izskatāmajā gadījumā nav norādīts, ka abonentam ir tiesības atkāpties no līguma, bet ir iespēja atteikties tikai no konkrētajām izmaiņām, nevis no tarifu plāna kopumā, atkāpjoties no līguma. Tas nozīmē, ka tas ir atsevišķs pakalpojums, jo pieteicēja pieļauj, ka abonenti var atteikties tikai pakalpojuma no "Bezlimita internets Latvijā".

Pieteicēja iesniegusi Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas vēstuli, kurā sniegts skaidrojums par elektronisko sakaru komersantu tiesībām vienpusēji grozīt līguma noteikumus. Tiesa secina, ka skaidrojums ir vispārīgs, tas nav sniegts par tieši šajā lietā apskatītajiem apstākļiem, tāpēc tam lietā nav izšķirošas nozīmes.

[10] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka Lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicēja īsteno negodīgu komercpraksi. Pieteicējas rīcība ir pretrunā profesionālajai rūpībai, jo ir pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteikto principu, ka patērētājam jāizdara izvēle par

precī vai pakalpojumu, kuru tas vēlas saņemt. Lai arī pieteicēja norāda, ka izmaiņas ir veiktas patērētāju interesēs, ņemot vērā pieaugošo datu patēriņa apjomu, tas tiesas ieskatā nav pamats pieslēgt pēc būtības citu pakalpojumu, kuru patērētājs nav izvēlējis. Pieteicējas rīcība būtiski ietekmē patērētāja rīcību, jo patērētājam nav iespējams pieņemt lēmumu par pakalpojuma izmantošanu, kas balstīts uz vispusīgi sniegtu informāciju.

[11] Tiesa uzskata, ka Centrs ir pamatoti pieņēmis lēmumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu. Pagaidu noregulējuma piemērošana ir nepieciešama, lai netiktu radīts būtisks kaitējums patērētājiem. Turklāt neapšaubāmi, nepārtraucot normatīvo aktu prasībām neatbilstošas komercprakses īstenošanu, kaitējums ir tūlītējs, nevis tāds, kas iestāsies kaut kad tuvākā vai tālākā nākotnē. Tiesa uzskata, ka tiesiskais pienākums ir samērīgs un atbilst tiesiskā strīda priekšmetam. Līdz ar to pieteicējas lūgums par Lēmuma atcelšanu ir noraidāms.

Pamatojoties uz Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 19.panta trešo daļu, Administratīvā procesa likuma 285.-287.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nolēma:

noraidīt SIA “Tele2” pieteikumu par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2020.gada 29.maija lēmuma Nr.3.2.-1/5132/K-188 atcelšanu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnesis (paraksts) M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Markovs

Rīgā 2020.gada 25.jūnijā

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu, kas satur laika zīmogu.